

Publicerad 2007-03-23 15:34 av Myline

Simhopp

Egentligen handlar det inte om att göra det vackraste hoppet.

Jag låtsas att det är så, att jag bryr mig om det. Mest för att ge de som tittar på en bra show.

Men egentligen är det sekunderna innan som betyder någonting,

de där sekunderna då banan ligger blänkande orörd framför ögonen.

Sekunderna innan hoppet.

När tanken känner det som kroppen ska få känna.

Tanken vet att kroppen ska förlora sig helt i ett hopp och ett dyk,

att den ska känna den mjuka vattenytan kittlas för ett kort ögonblick.

För att sedan sjunka djupt under ytan.

Så djupt som det inte är möjligt att sjunka, mer än genom ett hopp från tiometerstrampolinen.

Eller så djupt som det inte är möjligt att sjunka i en annan människa,

än genom en kyss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Myline med Poeter.se id #13284 innehar upphovsrätten